

Mirsad Rastoder, predsjednik Izvršnog odbora Bošnjačkog vijeća

Dragi prijatelji,

Imam osjećaj da se nalazim u jednoj dragoj porodici ljudskosti i zato vam hvala svima.

Prolazeći dolje ulicom čuo sam iz kafića Jadranka Stojaković pjeva "Što te nema" a onda sam u trenutku pomislio a što ih nema? Onih velikih umjetnika koji su Herceg Novom dali dušu i Herceg Novi uzdigli na grad u koji se rado dolazilo, pa su tako i ovi ljudi pobjegli u taj Herceg Novi. Prizivam te ljude da pomognu Novljanima da pronađu onu liniju, tanku liniju, između dobra i zla i pronađu snagu da se u njihovom gradu nađe spomenik za civilne žrtve deportacije.

Ohrabrila me i činjenica da je načelnik Centra bezbjednosti pozvao na kafu, i to mi je znak da ima nade za sve nas. Svojim borama ja svjedočim da nije lako buditi uspavanu savjest nešeg društva. Ali najmanje što možemo učiniti jeste da ustanovimo dan sjećanja, da podignemo spomenik, da državni organi urade to što treba, da istragu, optužbu i odgovornost personaliziju, da se u udžbenicima nađu osnovni podaci o ratnim zločinima, da nam djeca ne izlaze slijepa pa tek u 25-oj saznaju da se desio neki zločin, pa otkrivaju i tako dalje... Sve to nam treba da bismo dostigli ovu opštu ljudskost, a time i ostavili lijep trag za budućnost novim generacijama.

Moram ovdje pročitati, mi nikome ne spočitavamo kolektivnu krivicu. Naprotiv, samo tražimo da se pravosnažno utvrdi istina, odgovornost i pravda za žrtve zločina koji su dio stradanja od genocidne politike devedesetih. Zato apelujemo pronađite onu spasonosnu crtu između dobra i zla, ne slušajte manipulatore koji se ogrću nacionalnim košuljama kako bi sebe izdigli na pijedestal mitomanskog mučenika laži i prevare.

Deportacija je teška mrlja na obrazu viteške Crne Gore i rane izbjeglica i svih žrtava su i naše rane i svakoga pojedinca i naroda koji dobro misli sebi, drugima ali i svom potomstvu. Zato Bošnjačko vijeće u potpunosti podržava već čuvene zahtjeve, i neću ih ponavljati nego vam se svima zahvaljujem na pažnji. I molim Novljane da prizovu svoje umjetnike, minule, umrle, oni bi sigurno na poziv Zuka Džumhura danas bili ovdje sa nama.